

1. STATENS BUDGETLÆGNING

1.1. Rammesystemet

Budgetlægningsprocessen påbegyndes ved, at regeringen på grundlag af sine overordnede målsætninger om den offentlige udgiftspolitik og samfundsøkonomien træffer beslutning om en samlet ramme for statens udgifter i de kommende finansår. Tilsvarende fastlægges målsætninger for kommunernes udgifter, jf. *afsnit 1.2*.

Den samlede *statslige udgiftsramme* omfatter samtlige drifts- og overførselsudgifter på ministerområderne. Endvidere medregnes udgifter til Kongehuset, Folketinget, Pensionsvæsenet og Generelle reserver. Enkelte udgiftsposter holdes udenfor. Det gælder renter af statsgælden, og det gælder konjunkturbestemte mer- eller mindreudgifter.

Vedrørende sondringen mellem udgiftsbudget og indtægtsbudget henvises til *afsnit 3.2*.

Statens anlægsvirksomhed indgår ikke i den samlede udgiftsramme, men er udskilt på et separat anlægsbudget.

Inden for rammen foretager regeringen en *prioritering* af ressourcebehovet på de forskellige delsektorer. Der foregår hermed en *nedbrydning* af den samlede statslige udgiftsramme i en række delrammer for de forskellige ministerområder. Finansministeriet udsender disse ministerrammer til ministerierne i slutningen af januar måned.

På de enkelte ministerområder foretages dernæst på grundlag af prioriteringsovervejelser en *yderligere nedbrydning* af ministeriets ramme, f.eks. således at hver styrelse under ministerområdet får en ramme, inden for hvilken den skal udarbejde sit forslag til budget for det kommende år.

De forskellige udgiftsrammer

For hvert ministerområde fastsættes normalt fire forskellige rammer vedrørende udgiftsbudgettet, der overordnet inddeles i et driftsbudget og et overførselsbudget. Driftsbudgettet inddeles i to typer af rammer: en *driftsramme* og en *lønsumsramme*, hvor lønsumsrammen er underordnet en driftsramme. Overførselsbudgettet inddeles i en *overførselsramme* og en *budgetteringsramme*, hvor budgetteringsrammen er underordnet en overførselsramme. I enkelte tilfælde opdeles et ministerområde i mere end én ramme af hver type.

Driftsrammen udgør et loft for, hvor store udgifter (netto), der samlet inden for ministerområdet kan anvendes til driftsudgifter (f.eks. køb af varer og tjenesteydelser, erhvervelse af materiel, leje, vedligeholdelse og skatter mv.), driftstilskud mv. Under driftsrammen indgår også driftsindtægter. I det omfang ministerierne forventer, at nye initiativer vil føre til nye udgiftsposter, eller hvis der påtænkes overført driftsområder til kommunerne, skal der inden for driftsrammen afsættes reserver til at dække disse udgifter.